

MOJ BERNI

Glasilo Skupine MOJ BERNI

Pozdravljeni, dragi bernski prijatelji!

Čeprav v teh sodobnih časih poteka večina komunikacij preko družabnih omrežij, smo vam avtorice prispevkov kljub temu pripravile kup zanimivosti v naši znani obliki – v našem elektronskem glasilu Moj Berni. Kadarkoli se s sodelavkami in drugimi člani naše skupine pogovarjam o bernskih, njihovem zdravju in kinologiji nasploh, ugotavljam, da se slednja vedno hitreje razvija: prihajajo nove metode vzgoje in šolanja, novi pripomočki, za zdravje psov skrbimo boljše, iščemo nove metode diagnostike in zdravljenja, tudi dopolnilnega. V svojem četrto stoletja dolgem sobivanju z bernskimi planšarskimi psi vsak dan sproti ugotavljam, da si naš trud, naš čas in denar, predvsem pa našo ljubezen še kako zaslužijo. In ne samo berniji...

Med tem, ko so elektronski mediji preplavljeni z informacijami in družabna omrežja pokajo po šivih, pa še vedno naletimo na osamljene ljudi, in kar je še huje, na osamljene zapuščene in zanemarjene pse, tudi bernije. Predvsem je boleče, ko starejši ljudje odhajajo v domove ostarelih in doma pustijo svoje pse, za katere nihče noče skrbeti. Oglasov, kjer se taki psi oddajajo, je vse več in parajo srce, prav tako pa ganljive zgodbe ljudi, ki jih slišim po domovih ostarelih. Zato je skrb vzrediteljev, komu in kam prodajo svojega mladička, še kako na mestu. Včasih se zgodi, da je navkljub stotim postavljenim vprašanjem še vedno kakšno premalo. Če si seveda pravi vzreditelj, s skrbjo za svoje mladičke na prvem mestu... V nadaljevanju boste prebrali pogovor z vzrediteljema iz Švice, marsikaj o pasjem zdravju in nekaj o našem družabnem življenju.

Želim vam veliko veselja pri branju, lepo in ne prevroče poletje, pazite na svoje kosmatince v poletni vročini in nasvidenje jeseni, ko se bomo spet srečali na jesenskem izletu. Do takrat pa pišite o svojih dogodivščinah in nam pošljite kakšne utrinke izpod svoje tipkovnice. Veseli jih bomo!

Mojca Sajovic, urednica spletnih strani MOJ BERNI

TAČKE POMAGAČKE – AKTIVNE DO KONCA IN NAPREJ

Tudi v tokratnem glasilu vam z veseljem poročam, kako smo bernske Tačke pridne in prizadevne, kako z veseljem in zagnano opravljamo svoje poslanstvo. Fani in Fellow sta postala »specialista« za posamezna področja dela glede na njun značaj, sposobnosti, izurjenost, nenazadnje pa tudi na njuna leta. Seznam naših delovišč se kar naprej daljša: Fani je že pravi odlakani šolski pripomoček na OŠ Brezovica in njihovi podružnični šoli v Notranjih Goricah. Fellow je pravkar končal bralno šolsko leto v knjižnicah Prežihov Voranc na Viču in v Mestni knjižnici v Grosupljem. Nad njegovim vsakokratnim obiskom so navdušeni tudi v URI Soča, Ljubljana. Povsem domača sta Fellow in Fani tudi v domovih starejših občanov v Preboldu, na Vranskem in na ljubljanski Kolesiji ter v vrtcu Lepa zgodba v Ljubljani. Na seznamu naših društvenih obveznosti je tudi udeležba na javnih prireditvah. Ena takih vsakoletnih je na festivalu v organizaciji Zavoda Janeza Levca »Igraj se z mano«, kjer se osrednji festivalski del konec maja odvija tudi v Ljubljani na Kongresnem trgu, cilj festivala pa je enakovredno vključevanje vseh otrok in mladostnikov v družbeno dogajanje.

Predali z našimi pripomočki se polnijo, saj z veseljem pripravim gradiva o psih, njihovih poklicih in potrebah, radovednim poslušalcem vseh starosti pa vedno sporočimo kaj novega in pričaramo veselje na njihove obraze.

Mojca, Fellow in Fani

O POTEPANJU, ISTRI IN BERNIJIH

Letošnje predmajsko potepanje je bilo sicer v znamenju mokrih dežnikov, ampak za lastnike psov, pravijo, ni slabega vremena ...

Zadnje nedeljsko majsko dopoldne, ko se je naš potep začel, je prineslo vsakega po nekaj, menjavala sta se močan dež in nestanovitno sonce, ampak dobre volje nam nista pokvarila. Eden od razlogov je bil zagotovo tudi spodobno gost promet. Do Istarskih Toplic, kjer so nas počakali Milica, Josip in Brooklyn (kot presenečenje pa še Irena in Tone), smo prišli brez ovir. Vinorodne griče Istre je izza oblakov božalo sonce, ko smo pri že poznanem vinogradniku Darku Matijašiču v Zamaskom Dolu sedli za mizo. Darko je eden bolj znanih vinogradnikov tega predela, ki vzgaja 10 vrst grozdja, iz njih prideluje več vrst vina in tudi druge domače izdelke. Največ je malvazije, ki je – preverjeno – odlična, teknila pa sta tudi tipična enolončnica in še topel domač kruh. Sladki muškat je pospremil še domače pecivo. Po prostrani strehi čez dvorišče je šklopotal dež, kar pa nas ni niti najmanj motilo, da se ne bi ob polnih kozarcih zadržali v prijetnem klepetu. Gospodar Darko dosega v vinarstvu odlične rezultate, o čemer govorijo dosežki na tekmovanjih, napisal pa je tudi nekaj knjig, pa ne le o vinarstvu. Meso, zelenjavo, sadje, oljčno olje in vino prideluje na ekološki način, z veseljem razloži to in ono, zraven pa je vedno pripravljen na duhovit pogovor.

Pot smo nadaljevali proti našemu končnemu cilju, Plavi Laguni. Našo novo počitniško destinacijo je že v naprej raziskala Milica in prepričali smo se, da je dober približek stare, apartmaji dovolj udobni, lokacija pa primerno izhodišče za naše potepe. Prvi dan smo si ogledali Špadiće in v »našem« parku novo počitniško naselje, ki je

zraslo na mestu naših porušениh hišic, v enem letu pa so dozidali stari hotel ter naredili čudovit vodni park. Zgradili so luksuzne hiške, ki pa so – tako piše – psom prijazne. Celotna regija temeljito spreminja svojo podobo, saj se povsod gradi počitniške objekte višjega razreda, ureja obalo, prenavlja ceste. Na deževen dan nam ni bilo potrebno iskati prostora za naš opoldanski piknik, ker nam je Milica ponudila udobje svoje hiše oziroma verande, našim štirim bernijem pa je prijal ograjen vrt, kjer so si lahko varno pretegnili tačke. Popoldne smo se sprehodili do jame Baredine, kjer je ob vsakem obisku videti kakšen nov presežek.

Naslednji dan nas je čakal nov potep. Po vožnji mimo zanimivih vasic, lepo urejenih oljčnih nasadov in vinogradov smo jo ubrali proti Vrsarju, kjer smo v njegovi okolici našli vse, kar smo potrebovali: sprehod ob obali, martinčkanje na soncu in prostor za piknik. Naši štirje kosmatinci so bili deležni nedeljene pozornosti kot vedno, klepeti z mimoidočimi na račun njihove izvirne oblike (Runi) in poletnih frizur (Brooklyn, Fani in Fellow) pa so poželi salve smeha. Kadar je ljudem in živalim lepo skupaj, je dan vedno prekratek. Tudi tokrat ni bilo nič drugače.

Zadnji dan je bil naš vmesni cilj na poti domov vedno zanimivi in nikdar v celoti odkriti Grožnjan. Živahne uličice, skrivnostna dvorišča, pisane trgovinice, prijazne prepolne kavarnice... to in še veliko več je Grožnjan, ki mu pravijo tudi mesto umetnikov. Tako se v njem

nahaja dvajset galerij in umetniških ateljejev, poletna mednarodna filmska šola ter Mednarodni kulturni center hrvaške glasbene mladine. Naši štirinožni spremljevalci so uživali v stikanju po živahnih ulicah prav tako kot mi, dokler se ni Fellowu v smrček zapodila nasršena mačka, ki je presodila, da se je sprehodil preblizu njenega domačega praga. Veliko krvi za prazen nič....

Naši izleti so že pregovorno prekratki za vse, kar si imamo povedati in za to, kar bi si še skupaj ogledali. Naslednja priložnost je že na vidiku.

Mojca Sajovic

Foto: Mojca Sajovic in Anita Rožič Gorjup

KAKO JE MALI BOSANČEK BARON POSTAL PASJA PEPELKA

Včasih se čisto navadne življenjske zgodbe končajo kot pravljica. Baron, o katerem ste brali v predhodnih številkah našega glasila, je postal živahen, bogato odlakan berni, njegove pohabljene nožice so se z vajo okrepile in zdaj brez težav sledi svojim sokrdelnicam, dvema bernskima planšarkama in zlati prinašalki. Glede na očitno slabe izkušnje, povezane z življenjem na ulici in v zloglasnem zavetišču ima še vedno nekaj zadržkov sem in tja, ampak ob skrbni negi in vzgoji bodo tudi te težave sčasoma minile.

Še vedno držimo pesti in tačke zanj in mu želimo vso srečo!

Mojca Sajovic

ČAROBNO ČREVESJE

V petek, 5. aprila 2019, smo v hotelu Krona v Domžalah poslušali več kot zanimivo predavanje dr. Mojce Cerovšek, dr.vet.med., z naslednjimi temami:

ANATOMIJA ČREVESJA – PREBAVA IN PRESNOVA – POTENCIALNE OKUŽBE.

V našem glasilu objavljamo poudarke s predavanja, največjo vrednost pa nam je dr. Cerovškova dodala z odgovori na naša vprašanja. Enotni, da je surova hrana tisto pravo, smo slišali, da je glodanje mesnatih kosti tudi zaposlitev, ne le hranjenje. V ustni votlini psa je le 1700 okušalnih brbončič, mačka jih ima 470, človek pa 9000. Iz tega sklepamo, da psi ne okušajo hrane kot gurmani. Njihovo zobovje je prirejeno tako, da plen lahko preščipnejo in odgriznejo. Požiralnik in želodec sta zelo raztegljiva, okolje v slednjem je zelo kislo ($\text{pH} < 1$, pri človeku $= 4$), črevo pa je v primerjavi z drugimi živalmi zelo kratko. V tankem črevesju je sedež imunskega sistema. Imunske celice se ves čas spreminjajo v odvisnosti od tega, kaj pride v črevo. Surovo meso prinese več bakterij, zato je imunski sistem prilagojen temu že od mladička dalje. V debelem črevesju je veliko bakterij, ki pomagajo pri prebavi, s hrano pa hranimo tudi bakterije. Zato je zelo pomembno, s čim hranimo psa. Pri psih, ki jedo veliko žit (kar ni njihova naravna prehrana), se je spremenila tudi njihova črevesna flora.

Pojav alergij je posledica neučinkovite prebave v tankem črevesju: večji koščki hrane prestopijo črevesno steno in preidejo v kri, ker se razmak med celicami v črevesni steni poveča. Vzrok so lahko določena zdravila, močno je prisoten stres, kortikosteroidi ...

Razlikovati moramo med intoleranco na določeno živilo in med alergijskim odzivom telesa.

PREBAVA:

- Ogljikovi hidrati: začne se v ustni votlini, pomembno je dobro žvečenje (= zdravo zobovje!); kruh npr. se ne razgradi v ustih, ampak gre naravnost v črevesje, kjer je hrana za bakterije. Če že dajemo psu škrob, naj bo vedno dobro skuhan.
- Beljakovine: se začnejo razgrajevati v želodcu, razgradnjo omogoča nizek pH.
- Vlakinine: nahajajo se v sadju, zelenjavi, v naravi se živali hranijo tudi s kožo z dlako...

Zdrave analne žleze: praznjenje žlez pogojuje prava trdota blata oz. prava hrana. Pri nekastriranih samcih so hormoni lahko vzrok za vnetje analnih žlez.

BRIKETI – SUROVA HRANA

Prve običajno vsebujejo velik delež žit oz. OH, kar dvigne pH želodca. Želodčna kislina ni dovolj močna in posledično je zavrt imunski sistem. V surovi hrani so hranilne snovi v naravni obliki, prisotni so encimi, ki pomagajo pri prebavi in posledično se manj obremenjuje trebušna slinavka. Briketirana hrana je vzrok za zobne obloge (škrob + voda = zobne obloge), na katerih se nabirajo bakterije, ki vstopajo v krvni sistem in povzročajo vnetja v telesu, tudi vnetje srčne mišice.

Minerali: razmerje $\text{Ca} : \text{P} = 1 : 1 - 2 : 1$; v kosti je idealno razmerje kalcija in fosforja. Lahko dodajamo jajčno lupino namesto kosti. Paziti je potrebno, da pes premajhne kosti ne žveči (trga z nje meso), ampak jo pogoltne. Ostanke kosti vzamemo.

Vitamini: jetra so popoln vir vitaminov, vendar jih dajemo le 1 – 2x/teden v zelo majhnih količinah (10% obroka).

Paraziti: v mesu jih lahko uničimo z zmrzovanjem (1 teden); paraziti so lahko težava, če pes je iztrebke. Sicer velja, da težav ne povzročajo, če je imunski sistem zdrav.

Okužbe: salmonela – težava v obliki driske nastopi pri šibkih osebkih, salmonelo lahko najdemo tudi v briketih; ESML, MRSA: pojav teh okužb in njihova odpornost na antibiotike je posledica široke uporabe antibiotikov v kmetijstvu.

Organizem je živ ekosistem, ki živi v simbiozi z določenimi bakterijami, virusi in paraziti. Naravna zaščita: močan imunski sistem, slina, nizek pH v želodcu, prednost je kratko črevesje.

Vprašanja slušateljev:

Kaj storiti, če pes je travo? V zmernih količinah je to normalen pojav, če pes poje veliko trave in potem bruha, je smiselno psu zjutraj dati manjši obrok.

Naj pes je svinjino? Prepoved svinjine v pasji prehrani je več ali manj mit, če pes na to vrsto mesa ni alergičen. Ima nekaj slabih lastnosti: meso je bolj mastno, ima več histamina (praskanje), je hitro pokvarljivo.

Kosti? Nosilne kosti so zelo trde – možnost zloma zoba.

Povezava raka s prehrano? Vzrok je lahko delen, ni pa hrana glavni vzrok. Problem nastane, ker rejci parijo nezdrave pse. Rak je tudi delno psihološka bolezen. Gre za prisotnost stresa, kar je pri BPP zelo pogosto.

Več informacij o temi predavanja najdete na: <https://www.zdravahranazapse.si/zacni-tukaj/>

Povzetek pripravila Mojca Sajovic

RAW 4 DOGS

PREBRALI SMO ZA VAS

V času nastajanja našega glasila so na kinološkem področju najbolj aktualne volitve predsednika in organov Kinološke zveze Slovenije. Izid je zagotovo pomemben za vse lastnike psov, še posebej za vzreditelje in aktivne kinologe. O tem in sorodnih temah lahko preberemo v številkah 1-2 in 3-4 letošnje revije Kinolog. Ker prinašata tudi veliko zanimivega strokovnega branja, vam predstavljamo vsebino nekaterih člankov.

ZA PSA DOBRO ALI NE – TO JE ZDAJ VPRAŠANJE (Kinolog 3 - 4/2019)

Besedilo Metka Bartol

V članku najdete seznam človeških živil, ki jih lahko damo v pasjo skledo in tistih, ki so prepovedana. Vedno, ko začnemo uvajati novo živilo v pasjo prehrano, je psa potrebno opazovati in prehod narediti postopoma z majhnimi količinami nove hrane. Koščice sadja in pečke vsebujejo cianid, ki je izredno strupen. Od vseh živil je gotovo najbolj prepovedana čokolada, ki vsebuje metilksantine, stimulanse, ki ustavijo presnovo psa. Lahko povzroči srčni napad, nepravilno delovanje srca in celo smrt. Pri tem res velja NE, ne glede na količino in velikost psa. Psi ne smejo jesti cimeta, mandljev, česna, sladoleda, makadamije. Slednji lahko povzročijo bruhanje, povečano temperaturo, nezmožnost hoje, letargijo.

Izmed hrane za ljudi lahko dobijo psi v majhnih količinah med, mleko, jajca (ne surova!), svinjino, kvinojo, lososa, kruh (nekateri psi ga obožujejo, a količina naj bo res majhna), sir, kokos.... Ob vsaki navedbi hrane je tudi razlaga. Recenzijo je pripravil Marjan Kastelic, dr. vet. med. iz ambulate Buba.

REŠITEV ZA SKLEPNA BOLENJA – Sedem let zdravljenja z matičnimi celicami pri nas (Kinolog 3 - 4 / 2019)

Besedilo: Luka Mohorič, Animacel

Zdravljenje sklepnih obolenj z matičnimi celicami je postala rutinska terapija v veterinarski praksi. Z več desetletno uspešnimi zdravljenji po svetu se je izkazala za učinkovito in varno, cena pa je primerljiva s ceno protibolečinske terapije v enem letu. Z eno aplikacijo dosežemo učinek za več let.

Matične celice so naravni mehanizem popravljanja napak v telesu ljudi in živali. Iz maščobe, odvzete v telesu, lahko iz nekaj tisoč celic pridobijo več milijonov matičnih celic, ki jih nato aplicirajo na obolelo mesto. Matične celice kot rezerva nadomestijo odmrle zaradi poškodb, bolezni ali staranja. V majhnem koščku tkiva, ki ga odvzamejo psu, je dovolj celic, da jih lahko shranijo za celo pasje življenje. Na kratko: gre za dolgotrajno rešitev za poškodbe in boleznne sklepov, kit in vezi.

Podjetje Animalcel je bilo ustanovljeno leta 201 kot spin-out podjetje slovenske Veterinarske fakultete. Doslej so zdravili 600 pasjih pacientov v sodelovanju z 80 vodilnimi klinikami iz šestih evropskih držav.

V prispevku so objavljena tudi mnenja in izkušnje lastnikov psov pri nas.

BOLHE – MALI SKAKAJOČI NADLEŽNI ŠKODLJIVCI – 1. del, 2.del

(Kinolog 1 - 2 / 2019, 3 - 4 / 2019)

Besedilo: Nina Pavlin

V prispevku je opisan razvojni krog bolh in seveda s tem v zvezi tudi napotki, kako bolhe odpraviti. Znano je, da bolha ne živi na živali, nanjo se preseli le v času hranjenja. Mlade lačne bolhe napadejo tudi človeka, preden se lotijo psa ali mačke. Že po nekaj urah od kosila na psu ali mački začnejo polegati jajčeca, tudi 50 na dan. To počnejo tri mesece. Idealne razmere za razvoj bolh so umazan nerazčesan kožuh, ki ne diha in kjer se lahko dobro zabubijo. V takem kožuhu so na varnem tudi jajčeca.

Sčasoma lahko žival postane preobčutljiva na boljšo slino, na koži se pojavijo spremembe, ki se lahko stopnjujejo do hujšega vnetja oz. ekcema. Takrat je nujen obisk veterinarja. Pri odpravljanju bolh moramo biti pozorni na odrasle bolhe, pa tudi ličinke in bube. Bolhe imajo rade temna in vlažna mesta, zato pazimo na zunanjo in notranjo okolico psa, da je čista, dobro prevetrena, da očistimo ležišča in tla, kjer se pes zadržuje. Čiščenje ponavljamo v presledkih, da uničimo vse razvojne oblike bolh.

APLIKACIJA, KI OBVEŠČA O PASJIH STRUPIH

(Moj pes april / maj 2019)

Prav vsak mesec slišimo za kakšen primer zastrupitve psa, nazadnje se je zgodilo v ljubljanskih Dobrunjah. Nova aplikacija Yappr, ki jo najdete na naslovu <https://getyappr.com/si/> pa obvešča med drugim tudi o tem, kje so našli strupene vabe za pse, najdete pa tudi obvestila o aktualnih dogodkih, o pogrešanih in najdenih psih, lahko pa spoznate tudi sprehajalne partnerje.

PRVI NOTRANJJI PASJI PARK

(Moj pes april / maj 2019)

Pre stolnica je bogatejša za prvi pasji park Mr. Park v dvorani, ki je hlajena ali ogrevana glede na vremenske razmere. Površina, namenjena pasjim aktivnostim, je velika kar 230 kvadratnih metrov in se nahaja na Celovski 258. Prostor je mogoče tudi najeti.

KO PES ŽVEČI IN UNIČUJE STVARI

(Moj pes april / maj 2019)

Besedilo: Urška Krivec

Ali razlikujete med ločitveno tesnobo in nevzgojenim psom? Zdolgočasen pes si hitro najde zabavo po svoji meri, ki ni vedno po volji lastnika. Potrebna je doslednost, v času odraščanja pa pes potrebuje kakovostne igrače za žvečenje in trganje.

Kakšne napake delamo in kako odpraviti neželeno vedenje, preberite v prispevku.

INTERVJU

V reviji »Best in Show Magazine« je bil leta 2016 objavljen zanimiv intervju avtorice Micol Semiglia z vzrediteljema bernskih planšarskih psov iz Švice.

Andrea in Christoph Maret

sta moja dolgoletna znanca, iz njune psarne **Marais Champagne** v švicarskem Fulyju pa sem pripeljala tudi svoji dve psički Latino de Marais Champagne in Wenayo de Marais Champagne. Andrea je zelo aktivna v švicarskem klubu za bernske planšarske pse, dobitnica zlatega priznanja za vzreditelje, kinološka sodnica in članica nekaterih tujih klubov za BPP.

Njeni razstavní uspehi so odmevni, videti njen dom, poln bernskih planšarskih psov, pa je prava paša za dušo. Njena vzreja je »butična«, skrbno izbira vzrejne kombinacije in sledi svojim mladičkom. Tako Latina kot Wenayo sta izstopali po svojem čudovitem značaju, kar je tudi eden od vzrejnih ciljev Andrejine psarne. Navdušuje njena skrb pred in po oddaji mladičev ter celo njihovo življenje. Na spletni strani (ki je v prenovi) psarne so objavljena vsa legla, podatki o zdravstvenih izvidih staršev in mladičev, pa tudi datumi in vzroki njihove smrti. Ta preglednost in vpogled v podatke sta za naše razmere malodane osupljiva, v tujini pa je tudi to znak dobrega vzreditelja.

Leta 2007 sem s priporočilom predsednice švicarskega bernskega kluba postala lastnica prve psičke iz Andrejine vzreje in najini stiki, kljub temu, da obeh psičk ni več, ostajajo redni, topli in iskreni, kar mi je v veselje in ponos.

Iskrena hvala **Nini Barlič**, ki je tudi tokrat izvrstno prevedla intervju, ki sledi.

Mojca Sajovic

Kdaj in kako sta se začela ukvarjati s psi? Zakaj sta se odločila prav za vzrejo bernskih planšarskih psov?

Ko sem bila še otrok, sem šolske počitnice preživljala pri teti. Teta je od nekdaj imela švicarske planšarske pse. Iz svoje žepnine sem za njene pse kupovala konzerve s pasjo hrano, pasje piškotke ter čudovite ovratnice in povodce. Vse od takrat sem očarana nad lepoto in značajem teh tribarvnih psov.

Kako bi z eno besedo opisali bernskega planšarja? Kaj vam pama pomeni?

Zvesti prijatelj.

Ali obstaja točno določen pes, za katerega bi rekli, da predstavlja temelj vašega vzrejnega programa?

Srečo sem imela, da sem svojo vzrejno pot začela z Dario von Hautzenbichl, ki je bila večkratna prvakinja.

Koliko psov imate doma (živijo z vami) in koliko jih imate v solastništvu? In približno koliko legel imate na leto?

Doma imamo trenutno štiri pse, štiri pa imamo v solastništvu in ne živijo pri nas. Na leto imamo dve do tri legla.

Ali ste že od samega začetka nameravali biti poklicna vzrediteljica?

Že od vsega začetka sem si želela vzrejati lepe in seveda zdrave pse. Nikoli pa me ni zanimalo zgolj povečati populacijo berncv v svetu. To, da si poklicni vzreditelj, ni odvisno od števila legel, pač pa od kakovosti psov, ki jih uporabljáš za vzrejo, in kakovosti vzrejenih mladičev. Poklicni vzreditelj skuša pasmo izboljšati tako z vidika zdravja kot konstitucije. Nekateri vzreditelji imajo veliko legel, drugi pa le tu in tam, a če so vsi njihovi mladiči primerni le za hišne ljubljence, to niso poklicni vzreditelji.

Kako veste, da ima mladiček razstavní potencial?

Že pri mladičku lahko vidíte, iz kakšnega testa je. Skoraj nikoli se

namreč ne zgodi, da bi iz neobetavnega mladiča dobili zares dobrega psa.

Katere lastnosti so pomembne za uspešnega razstavnega psa?

Dobra konstitucija, močne kosti, gibanje.

S koliko in katerimi psarnami sodelujete? Kako pomembno je bilo v teh letih sodelovanje z drugimi vzreditelji?

Srečo imam, da lahko uporabljám plemenjake iz svetovno znanih psarn (Stokerybos, Rijkenspark, Starry Town). Za to sem zelo hvaležna. O psih se po ure in ure pogovarjam tudi s prijateljem Georgom Woschitzem, lastnikom psarne Jauntal iz Avstrije. Tiziana Mauro iz psarne Starry Town mi je vedno na voljo z nasveti in veliko se pogovarjava o vzreji. Sodelovanje med vzreditelji je zelo pomembno, saj se lahko drug od drugega učimo. Z nekaterimi vzreditelji sva vzpostavila čudovite prijateljske odnose.

Ali ste na začetku imeli kakšnega mentorja? Če da, koga?

Naša prva bernka je bila iz psarne Savora vzrediteljice Verene Treuthardt. Verena je bila vedno pripravljena pomagati z nasveti in dragocenimi izkušnjami, ki jih je pridobila v 40 letih vzrejanja bernskih planšarskih psov. Zdaj ji lahko to vrneva, saj bo čez nekaj tednov dobila mladička iz naše psarne. Pa tudi Martha in Hansruedi Leisi iz psarne Hausmatt sta nama dala veliko napotkov.

Povejte mi, katere značilnosti najbolj cenite pri tej pasmi?

Lepoti in očarljivosti bernskega planšarskega psa se ne morete upreti. Poleg tega pa ima tudi krassen značaj. Zelo je prilagodljiv in bo srečen vsepovsod, samo da je ob svojem skrbniku.

Kakšni so cilji vašega vzrejnega programa?

Naš cilj je vzrejati zdrave in tipične predstavnike pasme, kar ni vedno lahko.

Koliko vzrejnih linij ste že uporabili? Koliko generacij z imenom vaše psarne imate v rodovnikih? Koliko psov ste že vzredili?

V vseh teh letih sem uporabljala 15 plemenk. Nekatere so imele po le eno leglo, druge tudi več. Trenutno imam doma peto generacijo. Skupaj sem vzredila že 183 mladičev.

So se od takrat, ko ste začeli z vzrejo, bernski planšarji kaj spremenili?

Bernski planšar se je iz kmečkega psa spremenil v priljubljenega hišnega ljubljence. Nekoč se zunanosti bernecev na razstavah ni tako urejalo kot danes. Čeprav je zaradi interneta dosti lažje najti informacije o psih, menim, da je vzreja postala bolj zahtevna. Ni lahko najti popolnega plemenjaka.

Kaj je po vašem mnenju vaš največji dosežek v vzreji in razstavljanju psov?

S ponosom lahko rečem, da sem – razen ene same izjeme – še vedno v stiku z vsemi kupci mojih mladičev in točno vem, ali so psi iz moje vzreje še živi. Zelo sem vesela, kadar si ljudje želijo še drugega ali celo tretjega psa iz moje vzreje. Odkar vzrejam, moji psi zmagujejo na specialnih razstavah in osvajajo prvaštva.

Česa še niste dosegli, pa bi si želeli?

Zmage na velikih razstavah, kot so World Winner, Crufts, Westminster.

Prosim omenite dva ali tri bernece, katerih niste lastnik, vzreditelj ali razstavljavec, pa so vam zelo všeč, in nam pojasnite, zakaj so vam tako všeč.

Bobby in Emerson van't Stokerybos, Bernerdalens Uno Amigo Buno in Barancourt van de Weyenberg so krasni psi, odlični predstavniki pasme s popolnim gibanjem.

Vsaka pasma ima določene tipične težave. Katere težave so najpogostejše v vaši pasmi, če gledate z vidika vzreditelja?

Kar zadeva zdravje, bi si vsekakor želeli daljšo dolgoživost. Pri zunanosti ni nobenega jamstva, da bosta dva čudovita psa imela tudi čudovite mladičke. To bi bilo preveč preprosto in vsak vzreditelj mora biti pripravljen na presenečenja.

Katero je bilo vaše največje razočaranje pri vzreji in razstavljanju?

Najbolj sem bila razočarana, ko sem v enem leglu izgubila vse mladiče razen enega. Ali pa dobila zelo povprečne mladiče iz zelo obetavne paritvene kombinacije. In ne bom pozabila, da sem nekoč stala v ringu s psico, ki je bila večkratna prvakinja, sodnik pa mi je rekel, da ni tipična predstavnica pasme.

Katere lastnosti najbolj cenite pri sodniku, ki ocenjuje vašo pasmo?

To, da že na prvi pogled prepozna odlike psa.

Kaj je najpomembnejše, kar mora vedeti vsak, ki želi postati dober sodnik za bernske planšarske pse?

Ko po razstavi prebereš sodnikovo oceno in je ta ocena dober opis tvojega psa. Dober sodnik lahko psa oceni pošteno, tudi če ga ne »raztrga« na posamezne delce.

In kateri je najpomembnejši nasvet za vse resne mlade vzreditelje?

Vzreja pomeni trud za izboljšanje pasme, za kar pa je kdaj potrebna več kot ena generacija, saj morate delati na vsaki lastnosti posebej, poskušati izboljšati to lastnost v vsaki generaciji, ob tem pa ne izgubiti tistih dobrih lastnosti, ki jih že imate. Vzrediti lepega psa je velik izziv in zagotovo ga je lažje kupiti, čeprav tudi za nakup potrebujete veliko sreče. Mladi vzreditelj naj bo zato potrpežljiv in naj se zaveda, da potrebuje veliko potrpežljivosti in da bo imel na svoji poti veliko vzponov in padcev. In če vam uspe vzrediti dobrega psa, imate vso pravico biti ponosni nase – prav to dela vzrejo tako vznemirljivo.

Kaj pa bi svetovali mladim sodnikom za bernske planšarske pse?

Naj gledajo na psa kot celoto in naj ne iščejo samo napak.

Vir: <https://www.bismagazine.com/marais-champagne/>

Rehabilitacija v veterini

Rehabilitacija (fizioterapija) psov je komplementarna terapija, ki s pomočjo ne-invazivnih tehnik skuša izboljšati oziroma ohraniti funkcije gibalnega sistema – še posebej gibljivost sklepov, izboljšanje kondicije s krepitvijo mišic, pospešuje cirkulacijo in s tem celjenje, poudarek pa je tudi na zmanjšanju bolečin. Cilj rehabilitacije je izboljšanje kakovosti življenja psov, zdravljenje poškodb ter pospeševanje okrevanja po operacijah in poškodbah.

Tehnike so povzete iz humane fizioterapije in prilagojene pasjim pacientom. Zajemajo manualne tehnike kot so masaža, razgibavanje sklepov, raztezanja mišic, itd., fizikalno-terapevtske tehnike pri katerih terapevt zdravljenje izvaja s pomočjo naprave (npr. laser, terapevtski ultrazvok, elektroterapija, magnetna terapija, udarni valovi, itd.) ter terapevtsko vadbo, bodisi s pomočjo različnih vadbenih pripomočkov, bodisi v vodi (hidroterapija).

Rehabilitacija (fizioterapija) je namenjena psom:

- s poškodbo mišic, vezi ali tetiv
- po ortopedskih ali nevroloških kirurških posegih
- s kroničnimi degenerativnimi obolenji
- ob izgubi splošne kondicije zaradi bolezni ali starosti oz. s prekomerno telesno težo
- športnim psom, ki jim želimo izboljšati fizične zmogljivosti in zmanjšati možnost za nastanek poškodb

Rehabilitacija (fizioterapija) lahko služi kot komplementarna metoda zdravljenja, npr. po že opravljeni operaciji, ali pa kot konzervativna oblika zdravljenja pri določenih bolezenskih stanjih.

Psi po operacijah se s pomočjo primerne rehabilitacije hitreje in varneje vrnejo v normalno življenje. Dolg počitek potreben za celjenje tkiv za sabo običajno pusti posledice na različnih tkivih v telesu, ki se jim z rehabilitacijo v večji meri izognemo.

Psom s poškodbami mehkih tkiv kot so mišice, tetive, vezi lahko s fizioterapevtskimi tehnikami izrazito pospešimo celjenje, ki je sicer precej dolgotrajno.

Pogosta kronična stanja kot npr. težave s kolki, komolci, bolečine v hrbtenici, drugih sklepih ali mišicah povzročijo, da pes svoje telo ne obremenjuje več enakomerno, zaradi česar se spremeni biome-

hanika gibanja. Kot posledica preobremenitve ostalih delov telesa se lahko pojavijo težave tudi na drugih mestih. Fizioterapija psov je usmerjena v reševanje tako primarne težave kot sekundarnih posledic.

Ravno bernski planšarski pes je pasma, ki je predisponirana k številnim boleznim, pri katerih velik del zdravljenja predstavlja fizioterapija/rehabilitacija.

Kolčna displazija

Za pse s kolčno displazijo je izrednega pomena dobra mišična masa, posebej zadnjega dela telesa. S fizioterapijo psu pomagamo zgraditi in ohraniti mišice celega telesa, specifično pa tiste, ki so odgovorne za premikanje in stabilizacijo kolčnega sklepa. Tako mišice prevzamejo večinski del teže, razbremenijo obolele sklepe in pes se na ta način lažje giba. Idealen način je hidroterapija (terapija v vodi). Pri hudih oblikah kolčne displazije je edina možnost operacija s takojšnjo pooperativno rehabilitacijo.

Komolčna displazija

Komolčno displazijo rešujemo z operativnim posegom, odvisno od oblike in stopnje anomalije. S takojšnjo pooperativno rehabilitacijo psa hitreje in bolj uspešno vrnemo v normalno življenje. Na obolele komolčne sklepe se sčasoma razvije osteoartritis, ki ga obvladujemo s fizioterapijo v kombinaciji s protibolečinskimi in protivnetnimi zdravili.

Degenerativna mielopatija

Za to dedno bolezen na žalost ni zdravila. Ko se pojavijo simptomi, lahko z redno fizioterapijo upočasnimo napredovanje bolezni in psu omogočimo čim bolj kakovosten preostanek življenja. Vsekakor je preventiva najboljše zdravilo in vestni vzreditelji poskrbijo, da pse pred paritvijo genetsko testirajo in parijo le zdrave pse.

Poškodbe kolenskih vezi

Pogosta težava večjih in težkih psov so strgane ali natrgane kolenske vezi. Če so vezi popolnoma strgane, je potrebno operativno zdravljenje s pooperativno rehabilitacijo. Celjenje natrgane kolen-

Eva Čepin je doktorica veterinarske medicine in podiplomska študentka Univerze v Tennessee-ju iz področja rehabilitacije in fizikalne terapije psov (program CCRP – Certified Canine Rehabilitation Practitioner). Zaposlena je v Dogs4motion, prvem centru za rehabilitacijo in hidroterapijo psov v Sloveniji. Skupaj z ustanoviteljico Jano Gams sestavljata strokovno ekipo centra. Center je moderno opremljen z aparaturami in pripomočki, potrebnimi za zagotavljanje kvalitetnih rehabilitacijskih in fizioterapevtskih storitev. Lociran je na Ravnah na Koroškem, enkrat tedensko pa diagnostične preglede in terapije izvajajo tudi v Ljubljani, v prostorih Centra za živali Moste. Več o centru in njihov kontakt lahko najdete na spletni strani <https://www.dogs4motion.com/sl/>.

ske vezi zahteva dolgotrajno mirovanje. S fizikalno terapijo in tehnikami lahko celjenje pospešimo in preprečimo neželene posledice na tkivih.

Osteoartritis

Obolenja sklepov so najpogostejša težava starejših psov. Ker se pes zaradi bolečin postopoma prične izogibati gibanju, postajajo sklepi vedno trši in manj gibljivi. Lastniki običajno opazijo, da njihov kuža ni več tako živahen kot prej, težje vstaja in je bolj okoren pri hoji. Ni več sposoben premagovati vsakdanjih opravil (hoja po stopnicah, skok v avto, itd.). Naenkrat se znajde v začaranem krogu vedno močnejših bolečin in vedno manj gibanja. S fizioterapijo jim lahko omogočimo bolj lagodno življenje in jih ohranjamo čim dlje vitalne.

Poleg omenjenih bolezni lahko s fizioterapijo pomagamo tudi pri številnih drugih stanjih, ki se pojavljajo pri naši pasmi, npr. ramenska displazija, spondiloza, bolezni medvretenčnih diskov, poškodbe mehkih tkiv, itd.

Ob prvih znakih ortopedskih ali nevroloških težav (npr. šepanje, težje vstajanje, upiranje skokom, podrsavanje z nogami) se obrnite na veterinarja in fizioterapevta, ki bo postavil diagnozo in pripravil ustrezen terapevtski plan glede na stanje psa. Pri vseh boleznih velja: hitreje kot jo odkrijemo, večja je možnost za uspešno zdravljenje.

Besedilo: Eva Čepin, dr.vet.med.,

vzrediteljica bernskih planšarskih psov (psarna Carynthia's)

Fotografije: Anja Troha

KUPUJEMO ZA VAS – OVRATNICA PROTI LAJANJU

Lajanje doma / v avtomobilu / ... je pri nas dovoljeno, težava pa je nastala, ko smo se začasno s podjetjem preselili v najete prostore. Naši najemodajalci in prejšnji uporabniki prostorov so imeli (nenavadno za poslovne prostore) navado, da vsak obiskovalec pozvoni na zunanji zvonec. In ker pri nas doma na vsakega obiskovalca opozorimo z lajanjem, v službi ni bilo nič drugače ... Lahko si mislite, da zadeva ni bila najbolj v korist 'službenim' psom. Ne samo, da nekatere stranke niso upale vstopiti, zelo 'fino' je bilo tudi, če je v tistem trenutku kdo od sodelavcev govoril po telefonu ...

Pa smo se lotili težave. Nemogoče je bilo govoriti / sprejemati stranko in istočasno še miriti 'podivjane kosmate pošasti'. Zato sem morala najti kakšno drugo rešitev. Kolikor sem se spomnila, so obstajale ovratnice proti lajanju, ampak iz spomina sem izbrskala le električne ovratnice, pa take, ki brizgnejo citronsko kislino v smrček ... Ja, same 'dobre' rešitve, ki seveda – mislim, da tega ni treba poudarjati – NE pridejo v poštev. Zato sem začela raziskovati in našla psom precej bolj prijazno rešitev. Ovratnico, ki opozarja psa s pomočjo zvoka in tresljaja (NE električnega sunka!). Ovratnica ima 8 stopenj opozorila – začne s kratkim zvočnim signalom, v kolikor pes še vedno laja, nadaljuje z daljšim signalom, pri četrti stopnji se zvoku priključi tresljaj, ki se prav tako stopnjuje do osme stopnje. Moram reči, da pri nas ovratnici delujeta krasno, učinek je neverjeten. Je pa treba poudariti, da je kljub ovratnici potrebna še skrbnikova udeležba – ko pes zaradi zvoka / tresljaja preneha lajati, ga je kljub vsemu treba pohvaliti, pa tudi kakšen priboljšek iz žepa ne bo odveč ☺

Ovratnic, ki delajo na zgoraj opisan način, je v spletnih trgovinah kar nekaj (pri nas jih nisem našla), jaz sem se odločila za tole (zato, po pravici povedano, ker se zraven dobi dve ploščici – eno modro in eno oranžno – da lahko ločim ovratnici mojih dveh punc) in jo zelo priporočam:

https://www.amazon.de/gp/product/B077GM9ZHP/ref=ppx_yo_dt_b_asin_title_o00_s00?ie=UTF8&psc=1

Barbara Šolc

KLOPI – NOČNA MORA LASTNIKOV PSOV

Sezona kloпов je v polnem zamahu in našim kosmatincem name-njamo v tej zvezi vse večjo pozornost

Na spletu je na voljo veliko prepričljivih in strokovnih informacij, ki nam lahko v tem času pomagajo v borbi proti tej resni nadlogi. Oboroženi z znanjem bomo lažje kljubovali grozečim boleznim, ki jih je kar nekaj in so lahko za naše pse usodne. Zato je klope treba jemati resno.

Poleg najpogostejših in najbolj znanih bolezni, kot so borelioza, anaplazmoza in babezioza, klopi s prenašanjem različnih virusov, bakterij, praživali in glist resno ogrožajo zdravje naših psov. Mikro-organizmi se ob vstopu skupaj s klopovo slino izločijo v krvni obtok gostitelja. Borelioza pri psu je najpogostejša in najbolj poznana klopna bolezen. Druge klopne bolezni so: monocitna erlihioza, ciklična trombocitopenija, klopna paraliza, zastrupitev, preobčutljivost in slabokrvnost zaradi izgube krvi.

Vemo, da je za okužbo psa potrebno, da je klop pritrjen na psu vsaj 24 ur, zato je izjemno pomembno, da klopa odstranimo takoj, ko ga najdemo. Delno nahranjen klop predstavlja večje tveganje, saj je v tem primeru za prenos bolezni potreben krajši čas hranjenja. Dobro je vedeti, da klopa zelo težko uničimo, zato naj prišepnemo, da zagotovo ne preživi v alkoholni kopeli: v plastični kozareček s pokrovom nalijemo alkohol in vsakega klopa s pinceto previdno odložimo vanj. Drugi preverjen način je sežiganje, da pa ne boste zažgali domačije ali gozda, klopa lahko enostavno prilepite na selotejp in prekrijete z drugo lepljivo plastjo. Ne bo odšel daleč! Vse ostalo (stiskanje, odmetavanje v odtok ...) je prilivanje olja na ogenj, saj npr. klop v akvariju preživi brez posledic več mesecev.

Ena od manj znanih bolezni, ki jo prenašajo klopi, je KLOPNA PARALIZA (toksikoza), ki je akutna, progresivna, simetrična in napredujoča paraliza motoričnega sistema. Veliko veterinarjev se z njo še ni srečalo, tisti, ki pa so se, opozarjajo nanjo kot slabo raziskano in pri nas skoraj nepoznano. Pa vendar žal poznamo primere pogina psov zaradi nje tudi v Sloveniji.

V Evropi povzroča klopno paralizo, ki je nevarna tudi za ljudi, šest vrst kloпов. Različne vrste kloпов povzročijo različno močne reakcije. Paralizo povzročajo nevrotoksini, ki jih izločajo odrasle samice klopa. Bolezen se pojavi pri ljudeh vseh starosti, vendar je najpogostejše diagnosticirana pri otrocih, mlajših od osem let. Paraliza ima lahko različne oblike – od redkih izoliranih okužb kranialnih živcev do kvadrilegije in paralize dihalnih mišic. Živali in ljudje lahko na toksin razvijejo imunost. Pri razvoju zastrupitve so pomembni vrsta živali, občutljivost na toksin, starost, pridobljena imunost, okoljski dejavniki ter reaktivnost kože.

Pri klopni paralizi toksičnost klopa ni povezana z njihovo velikostjo, številom ali trajanjem hranjenja. Klinični znaki so pri različnih gostiteljih povezani s številnimi okoliščinami, vključujoč stopnjo izločanja toksina, stopnjo lokalne reakcije, gostiteljevo imunost in dovzetnost za toksin ter dovezetnost posameznih organov. Največkrat se zastrupitev pri živalih kaže kot generalizirana paraliza, poslabšanje stanja je zelo nepredvidljivo in hitro, močno prizadete živali potrebujejo intenzivno nego in predihavanje. Potrebna je čim prejšnja odstranitev klopa ter uporaba klopnega antitoksina (TAS), kjer pa je uporaba kontroverzna zaradi stranskih učinkov.

Primarni vzrok smrti je hipoventilacija, tj. dihanje, ki ne zadosti potrebam organizma. Pri klopni paralizi klinične znake opazimo po petih do devetih dneh po pritrditvi klopa in se stopnjujejo naslednjih 24 do 72 ur. Prvi znaki se kažejo kot sprememba ali izguba glasu (zaradi lanigeele paralize), nekoordinirano gibanje v zadnjem delu (zaradi slabosti), spremembe v ritmu, globini in naporu pri dihanju, sledi kašelj, vračanje želodčne vsebine v požiralnik ali bruhanje, dilatacija zenic. Paraliza napreduje od zadnjih okončin proti sprednjim, na koncu žival obleži in ne more dvigniti glave. Pri mačkah je toksičnost po navadi manj akutna kot pri psih in ne vključuje dihalnih zapletov, zato ima boljšo prognozo. Telesna temperatura se med potekom bolezni lahko zviša ali zniža.

Diagnozo potrdi prisotnost klopa z nenadnim pojavom šibkosti

okončin in/ali respiratorni stres. Klop, ki je paralizoval povzročil, ni nujno prisoten, vedno pa je viden "kožni krater", globok od 1 do 2 mm, širok 1 do 3 mm, obdan z vnetjem. Včasih klopa niti kraterja ne moremo najti, zato je treba preveriti tudi neobičajna mesta: globoko v ušesnem kanalu, med prsti, v ustih, v vulvi ali anusu.

Po pravočasni odstranitvi klopa se simptomi spontano izničijo. Prva terapija je odstranitev vseh kloпов, klinični znaki se izboljšajo v 24-ih urah, popolno izboljšanje lahko pričakujemo v 72-ih urah. Če kloпов ne odstranimo, nastopi pogin v enem do petih dneh zaradi respiratorne paralize. Po dajanju antitoksina nastopi izboljšanje po 6 do 12-ih urah. V hudih primerih z ohromelostjo dihalnih mišic, ko ni možna mehanska ventilacija in je bil klop najden prepozno, lahko bolezen povzroči smrt.

Klopna paraliza se pojavlja tudi pri drugih živalih, npr. muflonih. Novembra 2006 sta bila najdena dva živa primerka (in en mrtev muflon), kjer so opazili šibkost, tresenje in paralizo. Po podrobni histološki, bakteriološki, parazitološki in epidemiološki preiskavi je bila ugotovljena diagnoza klopna paraliza. S temeljitim terenskim pregledom so odkrili še 13 prizadetih muflonov, ki so jih našli v odprtem lovišču "Sveti Juraj" pri Senju (Hrvaška), skupaj s še 35 trupli. Vseh 13 muflonov je bilo prestavljenih v mirno, zasenčeno ogrado. Vse najdene klope so odstranili ročno, živali pa so površinsko obdelali z amitrazom (akaricid in insekticid). V naslednjih 24-ih urah so si vse zdravljene živali v celoti opomogle.

Potrebno je opozoriti, da klopna paraliza ni isto kot klopni meningoencefalitis. V kolikor pes kaže znake ohromelosti, tresenja, paralize ..., opozorite veterinarja na to klopno bolezen, če pa ste pri tem neuspešni, se obrnite na Veterinarski inženiring Nabergoj v Moravskih Toplicah, kjer opozarjajo, da z migracijami živali, predvsem ptic, prihaja veliko novih bolezni. Nov klop, najden v Avstriji in tudi v Sloveniji na področju Črnega Kala, je prenašalec mnogih hudih bolezni, med ostalimi tudi Krimsko-kongoške hemoragične mrzlice.

V uvodu omenjene bolezni, kot so kot so anaplazmoza, borelioza in babezioza, Bartonella spp. (bartoneloza – bolezen mačje opraskanine) prenaša tudi jelenja uš, ki je potencialni vektor za prenos zoonotskih bolezni. Preventiva je izogibanje gozdnim površinam od septembra do decembra, ko uši letijo in iščejo gostitelja, ter zaščita z repelenti.

Na naslednjih povezavah si preberite več, saj nas le znanje lahko obvaruje najhujšega. In seveda dosledna zaščita psov pred klopi. Sem seveda ne spadajo sredstva, ki se dajejo skozi prebavila. Vse tablete proti zunanjim zajedavcem imajo dokazane pogubne, lahko tudi usodne stranske učinke in jih najresneje odsvetujemo.

Po navedenih virih in predavanju Smiljane Vaupot Nabergoj, dr.vet.med. povzela

Mojca Sajovic

<http://www.prva-klinika.si/blog/2013/11/15/klopne-bolezni-pri-psu/>

https://www.kosmatincki.si/blog/psi-zdravje/klopi-pri-psih-in-borelioza-pri-psu?utm_source=Kosmatin%C4%8Dki+Spletna+trgovina&utm_campaign=43f2b4ddf4-EMAIL_CAMPAIGN_2018_12_13_08_28_COPY_01&utm_medium=email&utm_term=0_7c3521303d-43f2b4ddf4-39829587

NOVA (PO)MOČ PROTI KLOPOM – PERORALNI REPELENT

Povezava zavzetega iskanja, znanja in moderne bioresonančne tehnologije je ponudila novo rešitev – repelent, ki ga pes popije. Kožne kapljice, pršila, ovratnice, (bognedaj) tablete ... Spisek sredstev, ki jih uporabljamo proti klopom, je vsako leto daljši. Vendar z leti lastniki psov ugotavljamo, da čudežnega sredstva ni, in žalostni odstranjujemo krvosese iz bujne dlake ali celo pobiramo klopne »fizičke«, ko napiti in zadovoljni padejo s pasjega gostitelja. Z naštetim se strinja tudi Marko Nabergoj, dr.vet.med., iz Veterinarskega inženiringa Nabergoj, ki je na podlagi svojega bogatega znanja iz različnih smeri veterinarske medicine in uporabo bioresonance uspel narediti (preizkušeno) učinkovit repelent.

Pes sredstvo, ki je (priporočljivo!) narejeno individualno za posameznega psa, popije dvakrat dnevno. Prva dva tedna dobiva dvakrat po pet mililitrov tekočine na dan, nato pa zadostujejo trije prav tako dvakrat dnevno. Marko Nabergoj potrebuje vzorec slin, odvzete iz pasjega gobčka, na vatirani paličici. S pomočjo bioresonance naredi pripravek, ki ustreza konstitucijskim lastnostim posameznega psa, poleg tega pa doda še (homeopatske) pripravke, ki ustrezajo zdravstvenim težavam psa in spodbujajo samozdravilne sposobnosti. Bistvo priprava pa je, da po približno tednu jemanja na koži ustvari insektom neprijetno okolje, zato se sesanja sploh ne lotijo. To je pravzaprav tudi cilj in pobožna želja vsakega lastnika psa.

Priprava 500 ml steklenice priprava stane 30,00 € + stroški pošiljanja in zadostuje za dva meseca in pol. »Zakaj tako poceni ob toliko vloženega truda in časa?« smo vprašali Marka Nabergoja. Pravi, da želi pomagati čim večjemu številu psov in njihovim lastnikom, ki si draga (in po večini manj učinkovita) sredstva težko privoščijo.

Prav tako, pravi Marko Nabergoj, je iz enakega razloga njegova cena analize slin na alergene še vedno le 37 €, v izvidu pa je navedeno kar 280 parametrov, na katere je pes lahko alergičen. Če odkrijemo (za ta skromna sredstva – op.pis.), na kaj je pes alergičen in kateri organ v telesu je občutljiv, smo naredili že tri četrtine poti pri zdravljenju alergij in na preprost način pomagali svojemu psu.

Za dodatna pojasnila in navodila so vam na voljo v Veterinarskem inženiringu Nabergoj, Dolga ulica 80, 9226 MORAVSKE TOPLICE, e-naslov: marko.vet@gmail.com ; tel. (02) 548 12 30.

Mojca Sajovic

Glede tega, koliko časa mora biti klop prisesan na telo žrtve (24 ur?), podpiram stališče biologov, ki trdijo, da si klop takoj, ko se prisesa, že pripravi področje za sesanje z izločanjem slin v kožo, ta slina pa vsebuje rahle analgetike, zaradi česar gostitelj klopa sploh ne čuti. Klopova slina prav tako vsebuje heparin, da kri lažje teče. Ker drugih slinskih vrečk ni, seveda vsebuje tudi potencialne povzročitelje bolezni. Torej gre okužba v telo takoj, ko je klop prisesan. V prid temu govori tudi dejstvo, da je mnogo okužb povzročenih s strani komarjev (za boreliozo je npr. zboleli 18-mesečni otrok, ki nikoli ni imel klopa), najbolj znan primer pa je malarija, katere povzročitelj je prav tako iz vrste plazmodijev kot povzročitelj babezioze. Za malarijo pa vemo, da jo prenašajo prav komarji. Trdijo sicer, da gre za tigraste komarje, a pri nas so že pred 20 leti za babezijo zboleli skoraj vsi psi, ki so padli v roj komarjev v močvirju, kljub temu, da so mesečno dobivali zaščito proti klopom in bili vsakodnevno česani in pregledani. Lastniki psov naj torej resno premislijo, s čim bodo zaščitili svojega psa, in poleg obstoječih preparatov na bolj ogroženih območjih po možnosti dodajo še kakšne česnovne tablete ali pa spreje iz limete, limonine trave, nageljnovih žbic itd....

Smiljana Vavpot Nabergoj, dr. vet. med., Veterinarski inženiring Nabergoj

SDMA

Morda ste v zadnjem času kje zasledili tole čudno besedo – pri veterinarju, v pogovoru s kakšnim drugim pasjeljubcem ... In če niste vedeli, kaj pomeni, potem vam tudi beseda Symmetric dimethylarginine, ki je podlaga za to kratico, ne bo povedala prav dosti.

In kaj je SDMA?

SDMA je marker, pokazatelj, ki kaže na možno obolenje ledvic. Določa se s krvno analizo, ki jo opravlja – nam najbližji – laboratorij Idexx v Nemčiji. Večina veterinarjev pri nas sodeluje z njimi in jim pošilja vzorce, zato vam zaradi krvnega testa ne bo treba potovati daleč.

Zakaj pa pravzaprav pišem o SDMA?

Do nedavnega je bil edini pokazatelj obolenja ledvic kreatinin – CREA (v povezavi s sečnino – UREA ali BUN), slaba stran te diagnostike pa je, da je kreatinin povišan šele takrat, ko ne deluje že približno 75% ledvic. Takrat se običajno kažejo že tudi očitni znaki obolenja – pogosto uriniranje, prekomerna žeja, izguba teže, apetita ... V tej fazi je pes že v t.i. napredovani fazi kronične ledvične bolezni in takrat se praviloma prav dosti ne da več popraviti.

SDMA je povišan precej prej (25% okrnjene ledvične funkcije) in je zgodnji pokazatelj ledvičnih težav, lahko sicer tudi akutnih – npr. poškodb. Pri zgodnjem odkritju težav je, kot povsod, veliko večja verjetnost okrevanja ali vsaj preprečevanja napredovanja bolezni. Ledvične bolezni so vedno pogostejša težava, s katero se srečuje psi vseh pasem in pri tem tudi naši bernci, na žalost, niso izzeti. Zato bi bilo vredno razmisliti, da k rednim preventivnim letnim pregledom krvi vključite tudi test SDMA in na ta način spremljate zdravje svojega prijatelja. Kot rečeno – zgodnje odkrivanje težav je največja prednost pri zdravljenju in nadaljnjih ukrepih.

Test obstaja v več različicah – od najenostavnejšega, ki vključuje le SDMA vrednost, do zelo obširnega, kjer pregledajo še ostale markerje za bolezni ledvic, jeter, trebušne slinavke, hemogram ... Cene se, kot smo ugotovili, razlikujejo od veterinarja do veterinarja (mogoče ne bo odveč prej preveriti pri več veterinarjih, koliko računajo), odvisne so tudi od obsega testa, ki ga želite opraviti, začnejo se tam nekje med 15-20€.

Po mojem mnenju več kot upravičen vložek v zdravje naših kosmatih prijateljev.

Barbara Šolc

Miklavževanje z berniji na Obali

Na naše zadnje lansko druženje smo se 1. decembra podali v Sečo, naselje pri Portorožu. Je polotok, ki je porasel z oljčnimi nasadi in bujnim zelenjem, ki se zajeda v Piranski zaliv.

Po dobri urici vožnje so nam naše članice na koncu Jernejevega kanala postregle z okusnim slanim pecivom in aperitivom. Noge in tačke smo si pretegnili na prijetnem sprehodu ob obali, ki je skozi kamp Lucija vodila proti portoroški marini. Uživali smo v razgledu na Lucijo in Portorož, naši berniji Fellow, Fanny, Tally, Vita, Brooklyn, Jilly, Gaja, Happy, Camay, Zorba pa v igri. Najbolj gibanja željni so se vrnili preko Forma Vive, zbirke kamnitih skulptur, ostali pa smo morje opazovali s prijazno posejanih klopč ob poti in lovili sončne žarke.

Po sprehodu smo si zaslužili kosilo pri Ribiču, ki slovi kot ena boljših ribjih gostiln na naši obali. December je čas obdarovanja in dobrih želja, zato smo spet obudili naš stari običaj obdarovanja. Vsak udeleženec je prinesel s seboj darilce, s katerim je razveselil nekoga izmed nas, zato pa v zameno prav tako prejel darilce. Vsi prisotni smo poskrbeli za izjemno prijetno, sproščeno in praznično vzdušje na zimsko obmorskem druženju.

Vrhunec našega srečanja je bila prav posebna akcija. S pomočjo podarjenih oblačil britanskega bernskega kluba smo izvedli dobrobrodelno dražbo, katere izkupiček je šel v Bernijev sklad.

Vanj se je natekel tudi zajeten kupček donacij posameznikov, s katerimi bomo lahko pomagali pomoči potrebnim bernijem. Vsak kos oblačila je imel natisnjen motiv povezan z bernijem, tako da smo novi lastniki puloverjev, jopic in majic nadvse zadovoljni po manekensko predstavili nova oblačila.

Vsi naši vzreditelji - potrebno je izpostaviti Ivana Janežiča in Teo Meke (pa morda še koga, za katerega ne vemo), ki pomagajo bernijem iz svoje vzreje tako, da jim ponudijo začasen ali stalen dom, ko se njihovi lastniki znajdejo v stiski, so prav tako veliki donatorji in seveda tudi veliki ljudje.

Hvala vsem in vsakemu posebej. Spet smo dokazali, da so BERNIJI ZAKON!

Iskrena zahvala tudi lastniku ter vsemu osebju gostišča RIBIČ, Seča za prijazno gostoljubje, izborna hrano in potrpežljivo strežbo med preskakovanjem vseh naših desetih bernijev.

Mateja Pečar

ZA VPRAŠANJA V ZVEZI Z VZREJO JE PRISTOJNA DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE PRI KZS
predsednica komisije Jelka Simčič (tel. 01 282 22 89 – zvečer;
e-pošta: jelka.simcic@siol.net); Litijska 12, 1000 LJUBLJANA

Glede nekdanjih klubskih ugodnosti sledite objavam na spletnih straneh.

MOJ BERNI - glasilo skupine MOJ BERNI št. 1/2019;

Izdajatelj **Skupina MOJ BERNI**, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja le v elektronski obliki in je namenjeno članom skupine.

Urednica: **Nina Bartič**

Člani uredniškega odbora: **Mateja Pečar, Mojca Sajovic, Barbara Šolc**

Priprava: Amset d.o.o.